



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 601/2018
Гзп1 7/2018
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Зоране Делибашић, Илије Зиндовића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Николић, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ и ВВ обе из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради недопустивости извршења по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца и о предлогу тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2723/16 од 26.01.2017. године у седници од 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2723/16 од 26.01.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2723/16 од 26.01.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2723/16 од 26.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2683/14 од 22.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да су непокретности на КП .. у листу непокретности .. КО ... власништво тужиоца и да се решење о извршењу Основног суда у Нишу И 7770/2012 од 26.09.2012. године прогласи недопуштеним. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев и утврђено према противтуженом да не производи правно дејство према противтужиљама Уговор о поклону закључен између туженог ГГ и тужиоца, оверен пред Основним судом у Нишу Ов 3395/12 од 08.10.2012. године, у обиму потребном за намирење потраживања противтужиља према туженом ГГ у износу од 21.600 евра у динарској противвредости по најповољнијем курсу на дан исплате са припадајућом каматом почев од 07.10.2002. године, и износа од 74.970,00 динара на име трошкова

парничног поступка, и противтужени је обавезан да призна и трпи да се против тужиље намире продајом непокретности које су биле предмет наведеног уговора. Ставом трећим изреке, обавезан је противтужени да противтужиљама накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.050,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2723/16 од 26.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11,55/14). Наиме, у ревизији се указује на погрешну примену одредаба Породичног закона, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије, односно на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Због битне повреде одредаба парничног поступка, посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

У тужби поднетој суду 04.04.2013. године, вредност предмета спора означена је на 10.000,00 динара. У противтужби поднетој суду 25.04.2014. године, вредност предмета спора је такође означена на 10.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене пресуде.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да захтев није дозвољен.

Чланом 421. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

С обзиром да захтев није поднет од републичког јавног тужиоца, већ га је поднео тужилац лично, из цитиране законске одредбе произилази да захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није дозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке, на основу чл. 422. став 2. и 425. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**